

Lelkészeink:

Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rakeresztur@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Bereczk Dávid 30/374-2951; bereczkdavid@gmail.com Szabadnapja: HÉTFŐ;
Sebőkné Babos Boglárka 20/580 3177;
babosboglarka@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; _
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

1173 Bp. Pesti út 31.

Adószám: 18192232-1-42 http://refkeresztur.hu

mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu

Bank: OTP 11784009-22222820

Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):

Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu

Gyermekek közti szolgálat:

Oláh-Nagy Anita 70/418-3745 anita.o.nagy@gmail.com

Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):

Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szzsueva@gmail.com

Urnatemető nyitvatartása:

kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

📖 ÜNNEPI LITURGIÁNK:

|| CSEND – Istentisztelet előtt 5 perccel

🗨️ Köszöntés

🎵 Fennálló ének:

1. nap: **316:1-2** („Az Istennek szent anyaga”)

2. nap: **315:1-2** („Krisztus Urunknak...”)

🎵 Fő ének:

1. nap: **327** („Ó jöjjetek, hívek...”)

2. nap: **329** („Itt állok jászolod felett...”)

△ Fohász

📖 Olvasmány (ld. középen ⇨)

△ Imádság

🗨️ Igehirdetésre készítő ének:

1. nap: **KÉ 37** („Jézus, neved...”)

2. nap: **KÉ 77** („Tied a dicsőség...”)

📖 Alapige (ld. középen ⇨);

🗨️ Igehirdetés [ld: a túlóldalon]

|| Csendes ima

△ Imádság

△ Miatyánk

🗨️ Hirdetések

🗨️ Áldás (az Úrvacsora előtti rész zárása)

🗨️ Úrvacsorára készülő ének:

1. nap: **KÉ 35** („Jézus, életem, erőm, békém...”)

2. nap: **KÉ 13** („Kenyered és borod...”)

○ Úrvacsorai közösség (közben énekeljük:

328; 305; 318; 165; 264; 395; 398; 434; 458;

463; 464; 466; 469; ...)

🎵 Záróének (1-2. nap): **326** („Dicsőség...”)

🗨️ Áldás

Karácsony Ünnepi Úrvacsorás
ISTENTISZTELETEK

2023. december 25-26.

Igét hirdet: Sóskuti Zoltán lp. ; Bereczk Dávid lp.

Ágenda: Sebőkné Babos Boglárka lp.; Sóskuti Zoltán lp.

KARÁCSONY ELSŐ NAPJÁN

📖 OLVASMÁNY: LK 2,1-20

📖 ALAPIGE: LK 2,13-14

"És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát."

KARÁCSONY MÁSODIK NAPJÁN

📖 OLVASMÁNY: MT 1,18-25

📖 ALAPIGE: APCSEL 20,35B

"...megemlékezve az Úr Jézus szavairól.
Mert ő mondta: „Nagyobb boldogság adni,
mint kapni.»

🗨️ GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * Beszámoló gyülekezeti életünkről...; néhány jövőbeli tervünkről...
- * Következő alkalmaink: dec. 26. 10⁰⁰ Ünnepi Úrvacsorás Istentisztelet; dec. 31. 10⁰⁰ Hálaadó Istentisztelet az év utolsó vasárnapján; jan. 1.. 10⁰⁰ Évkezdő Istentisztelet; jan. 7.. 10⁰⁰ **Missziói Munkatervet** **Meghirdető Úrvacsorás Istentisztelet**
- * Január 8 után szokásos heti alkalmaink: Házi Biblia Körök; Baba-Mama Kör (kedd 9³⁰); KonfI FI (péntek 16³⁰); Oázis FI (péntek 18⁰⁰); Kóruspróba, Imacsoport (vasárnap 9⁰⁰)
- * Kérjük elkötelezett gyülekezeti tagjainkat, hogy az éves fenntartói járulékot rendezzék, ha tehetik.

AZ ÚR LEGYEN GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA!

Igehirdetés Karácsony első napján „SÓVÁRGÁS HARMÓNIA UTÁN” címmel

RÁHANGOLÓDÁS. Gyakran elhangzik: „az egész ünnepi rohanás után, szinte csak beesünk a karácsonyfa alá”. (Vicces kép! [**]) Tulajdonképpen ez a „beesés” olyan, ~ mint egy mesében, amikor egy egészen másik világba visz be bennünket. Hiszen KARAKTERES KÜLÖNBESÉG van a *Karácsony esti ünnepség* és az *ezt körbevevő hétköznapiak* között. Vannak, akik ezen morognak, kiábrándultan nyilatkoznak erről, "képmutatást" és "megjátszást" kiáltanak. Megértem ezeket a reakciókat, ma mégsem közéjük állok, hanem inkább arra hívlak benneteket, hogy értsük meg, mélyebben és igazán: *MI REJTŐZIK E KARAKTERES KÜLÖNBESÉG MÖGÖTT?*

1.) MEGHITTSÉG, HARMÓNIA, RAGYOGÁS. Ha *karácsonyi énekeket* hallunk, *éneklünk* [**], miért lágyul meg sokunk szíve? Ha a *tipikus karácsonyi amerikai filmeket* [**] nézzük, miért jár át bennünket egyfajta vágyakozás? Ha a *gyermekkori karácsonyokra* [**] gondolunk, miért telik meg a lelkünk valamifajta melegséggel? *Miért díszítik ki az emberek lakásukat, házukat, az egész várost Karácsonykor?* Mert *meghittség* és *harmónia* után sóvárog az emberi szív, vagyis (hadd mondjam ki!) tulajdonképpen ebben a az *elvesztett Édenkert*, sőt a *Menny* után vágyakozunk. Jézus Krisztus születése a Mennysországnak ezt az *illatát, ízét, szépségét* hozta el erre a földre! Ezért olyan meghitt a *bölcsek* és a *pásztorok* hódolása, a *mennyei seregek* dicsőítő kórusa. (Vannak, akik azt hangsúlyozzák, hogy azért ez távolról sem volt jön ideális, mint ahogy mi elképzeljük: be nem fogadás, istálló, Heródes kegyetlenkedése...) Sokan mégis egyfajta *ragyogást* látunk benne. Mindenesetre a *mennyei seregek* jönnek le a földre "*csodálkozni*", *örülni, ragyogni, hírt adni*: énekük pedig sokat mond! A harmóniának és meghittségnek *három vonása* jelenik meg ebben: ① ISTEN DICSŐSÉGE / DICSŐÍTÉSE; ② a földön BÉKESSÉG; ③ és az embereket átjáró JÓAKARAT. Ezek után *sóvárgunk* – és karácsonyi ünneplésünkben *egy pillanatra megállva, ezekben kóstolunk bele, ezekben engedjük bele magunkat.*

2.) IGAZI BÉKESSÉG. Talán a *második* a leginkább egyértelmű ezek közül. Nagyon sokan beszélnek ezekben a háborús időkben *békéről*. Igaz ez a kis mikrovilágunkra is: a családban és a munkahelyen is békeségre vágyunk. Valahogy a *karácsonyfa körül megenyhül a szív*, és legalább pillanatokra békét kötünk – ~ mint az első világháborúban a frontvonalon a katonák. A *jóakaratra* is vágyunk sokféle rosszindulat között. Ám itt ez az eredeti nyelvben egy különleges kifejezésként áll itt, és *inkább*

jelzőként értelmezhető: „*békesség a jóakarátú embereknek*”. "A tetszés vagy jóakarát itt az Isten tetszését vagy jóakarátát jelenti, a kifejezés tehát ehelyett áll: (Istennek) tetsző emberekben." Vagyis ez a mennyei békesség azoknak jut, akik Istennek tetsző emberek, Isten akaratát képviselik. Így rögtön megérthetjük: *miért nincs békesség a világban, a családban, a munkahelyen, az iskolában, közösségeinkben...* Éppen ezért a Karácsony üzenete az, hogy *igazítsuk vissza életünket ahhoz, amilyenek Isten teremtette!* A Testté lett Ige erre hív minket! *Csak akkor* nem folytatódik tovább a "háború" Karácsony ünneplésünk után, *ha ez a "Hozzá igazítás" megtörténik.* Ehhez pedig, valóban ünnepelni kell a Születésnapost, Őt nézni, csodálni, köszönteni, hálát adni Őerte, Rá figyelni, Vele beszélgetni, Őt kérdezni, Őreá hangolódni, ~ mint egy igazi születésnap ünneplésen! [**]

3.) DICSŐSÉG ISTENNEK. *Ezért* mindez és minden a mondat első felével kezdődik: „*Dicsőség a magasságban Istennek*”. A *magasságból, a mennyei ragyogásból jönnek a mennyei seregek* ezt hírvil adni, a magasságos Istent a dicsőíteni. A karácsony harmóniája és meghittsége a *magasságos Isten ránk sugárzó dicsőségének ajándéka*, hogy Őre figyeljünk, hogy végre leboruljunk Őelőtte! (Különös, de ezt a fényt érzik meg azok is, nem tudják, Kit és mit ünnepelnek! [**])

a.) Isten dicsősége beragyogott a sötét földi világba. Olyan ez, ~ mint amikor gyerekek eltévednek a sötét erdőben, és hosszas, kétségbeesett várakozás után megpillantják az őket kereső felnőttek kezében a világitó elemlámpák fényét: „*értünk jöttök, nem veszünk el itt a sötétben, már látjuk az utat hazafelé*”. *Hogy mondja el ezt János apostol?* „*Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága*.”; „*Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba*.” (Jn 1,4;9)

b.) Nem hallgatja el azonban azt sem János, ami az első karácsony után történt: „*A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be*”; „*A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt*.” (Jn 1, 5;10-11) *Nem furcsa, hogy a sötétség nem fogadja be a világosságot?* Fizikailag ez semmiképpen nem igaz! Lelkileg sem kellene így lennie, mégis megtörtént! [Hadd mondjam másképpen!] *Nem abszurdum, hogy a teremtet nem dicsőíti Teremtőjét? Hogy lehet, hogy nem dicsőítet Isten, Akié mindent dicsőség?*

c.) A bölcsek, a pásztorok és a mennyei seregek hívnak, visszazökkenenek a normalitásba, hogy *ami/Aki fényes és dicsőséges, DICSŐÍTSÜK; aki minden fénynél szebben ragyog, CSODÁLJUK; hatalma előtt LEBORULJUNK*. Milyen döbbenetes, hogy *ezt még egy istállóban fekvő csecsemőben is*

meglátták az első karácsonyi szereplői! János azt is elmondja: „*Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek*.” (Jn 1,12) A Mt 13,43-ban pedig ezt az ígéretet olvassuk róluk: „*Akkor majd az igazak fénylenek Atyjuk országában, mint a nap*.”

Hát hadd *ragyogjon* ez a Karácsony is ezer díszletével – de minden fénye *emlékeztessen* bennünket arra a ragyogásra, amiről a mennyei seregek énekeltek! Hadd *hangolódjék* erre a szívünk, *visszaigazítva* Isten jóakarátára! És így hadd éljük át az ünnep után is a *békességet!* Így a vágyott *harmónia* és *meghittség*, a Menny, már itt e földi életben elkezdődik számunkra! Legyen így! Ámen! *Soli Deo Gloria!* ✍ Sóskuti Zoltán

Igehirdetés-vázlat Karácsony második napján „ADNI VAGY KAPNI” címmel

Jézus szavai ezek! Olyan szavak, amik nem közvetlenül, az evangéliumokban, hanem közvetve, szájhagyományon, emlékezetten át terjedtek míg le nem jegyezték. Szavak, melyek ismét valami lényegeset, mélyet, fantasztikusat közölnek. Mint minden Jézusi szó, mondat, ez is a szívünk mélyére találhat! Nem véletlenül teszem ide a feltételes jelzőt. TALÁLHAT! Mert sajnos az a tapasztalatunk, hogy feltételes. Nem történik meg akárhol. Nem történik meg akármikor. Nem történhet meg akárkivel. Sokszor nem értjük, mi a jó abban, hogy adunk? Általában kapni szeretünk. Azt szeretjük, ha meglepnek, kényeztetnek minket. Ha szeretetet kapunk általuk. Legtöbbször erre vágyunk igazán. Főleg, ha sose kaptuk ezt meg. Vagy ha elvették tőlünk. Azonban adni és kapni nem egymással szemben álló, egymást kizáró fogalmak. Adni igazán azt tud, aki tudja, mit jelent kapni. Mit jelent megajándékozottnak lenni. És érti az ajándék lényegét. Az öröm, a boldogság, a biztonság, a szeretet létrejöttét a megajándékozás pillanatában. És azt, hogy ezt másokkal megosztani még több örömet, biztonságot, boldogságot, szeretetet szül. Amikor rájön, hogy az ajándéknál mélyebb örömet az ajándékozásban élhet meg. Nem mindig, nem mindenhol és nem mindenki láthatja, meg. József se láttam meg elsőre. Épp ezért jó, hogy vannak segítők, van útmutatás, van rácsodálkozás, van megértés. Megértése annak, hogy megajándékozottak vagyunk. És hogy a legnagyobb ajándékot adja nekünk Jézus! Oly fontos neki, hogy az egész világ számára ezt a csillogó örömet, biztonságot, szabadságot, szeretetet odaadja nekünk, hogy kész áldozatokat hozni. Idejét, erejét. Életét! Lássuk meg az ajándékát. Ami maradandó, mint az ajándékok, amit idén tavaly, vagy azelőtt kaptunk. Hogy az ajándékozás, több, mint az ajándék!

✍ Bereczk Dávid